

# MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KERESZTÉNY HETILAP.

Megjelenik kétféle kiadásban; hetenkint háromszor: szerdán, pénteken és vasárnap; s hetenkint egyszer: pénteken. — Terjedelme mindig 16 oldal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. ker., Práter-utca 44. sz.

<p>A „Magyar Néplap” ára hetenkint egyszeri megjelenéssel:          Egész évre 1 forint 80 kr.          Fél évre — &gt; 95 &gt;          Negyed évre — &gt; 50 &gt;          Egyenlő részre 4 kr.</p>	<p>A „Magyar Néplap” és „Mezőgazda” előfizetési ára:          Egész évre 3 forint — kr.          Fél évre 1 &gt; 50 &gt;          Negyed évre — &gt; 20 &gt;</p>	<p>Szerkesztik:  <b>LEPSÉNYI MIKLÓS</b>          és  <b>NÉMETH GELLÉRT.</b></p>	<p>A „Magyar Néplap” ára hetenkint háromszori megjelenéssel:          Egész évre 6 forint — kr.          Fél évre 3 &gt; — &gt;          Negyed évre 1 &gt; 50 &gt;</p>	<p>„Magyar Néplap” hetenkint háromszor a „Mezőgazda”-val          Egész évre 7 forint 20 kr.          Fél évre 3 &gt; 60 &gt;          Negyed évre 1 &gt; 30 &gt;</p>
---	--	---	---	---

## Szent időszak.

Minél inkább közeledik vége felé az előkészületi szent idő, annál világosabbá lesz előttünk, miért látogatta meg Isten oly súlyosan Mária országát.

Az országgyűlés fölözlatásával ugyanis egy előkészületi szent időszaknak kellett volna kezdődnie, hogy majdan a választásoknál úgy járhattunk volna el választói tisztünkben, amint azt az Isten nagyobb dicsősége, a szeretett haza boldogsága és a nép igaz érdeke megkívánta volna. Mi pedig ez időszakot nem komoly elmélkedésre, nem magabavonulásra és keresztényes tanácskozásra használjuk föl, hanem éjjelnappal pénzcsengés és pohárkoccanás hangja után szaladgálunk, dárídózunk, korcsmázunk és pálinkától bűzös száju, naplopó kortesekkel csókolódzunk. Az Isten háza, a buzgó lelkipásztor, a józan, okos polgártárs maradhat miattunk mindaddig, míg a nyitott erszénnyel és telt palackal járó kortesek el- és cserben nem hagynak bennünket.



Orbán János, az ugoi kerület néppárti jelöltje.

Majd akkor fölkeressük az Isten házat, a jó lelkipásztor és a józan, becsületes polgártársakat, hogy Isten és ember előtt kiöntsük szivünk keserűségét.

Igazán megcsömörlik az ember azon aljasság undok voltától, amelyben, az értesítések szerint, még a keresztény vallású választók egy része is fetreng.

A keresztény vallás magasztos tanításaitól lelkesített s a feleberáti szeretet melegétől áthatott buzgó hazafiak egyre hangoztatják a népnek: „*Atyánkfiai! Most van az alkalmas idő, most van az üdvösség napja!*” Emberelejtétek meg magatokat, keressétek üdvösséteket, javatokat. Bölcsen intézkedjétek sorsotok felől. Ugy vessétek meg ágyatokat, hogy nyugodtan pihenhessetek rajta. Ne hallgassatok az ámitókra. Ha igaz, hogy nyomoruság a sorsotok, lássátok be, hogy azt a harminc éves párturalomnak és kormányrendszernek tulajdoníthatjátok, törekedjétek tehát arra, hogy jóra való, be-

*Szíves bizalommal kérjük tisztelt elbarátainkat, lapunknak apostoli buzgósággal való folytonos terjesztésére, mert magasztos eszméink magvait csak így leszünk képesek széles körben elvetni és magunknak a jövőt biztosítani.*

Szerk.

**➔ Keresztények! csak keresztényeknél vásároljatok!! ➔**

csületes, keresztény gondolkozásu törvényhozókat választván, ezt a káros uralkodó rendszert megdönthessétek.

E kiáltás azonban sok helyütt a pusztában hangzik el. Sokan meghallották, de a kortesek mézes-mázos szavaira megfélekednek róla s mámorba fojtják öntudatukat. Jól tudják, hogy vezéreiknek, a saját érdeküket illetőleg, semmire sincs szükségük. Azok a néppárti grófok és egyházi vagy világi férfiak igen szépen megélnék a jövedelmeikből és fáradságuk gyümölcséből még e nehéz napokban is; sőt nemcsak megélnék, hanem úgy-ahogy még a szegényen is tudnak segíteni. Nem a maguk érdekében fáradoznak tehát és teszik ki magukat minden gyalázatnak, hanem azért, hogy a haza összes polgárainak tisztességes megélhetést biztosítsanak.

Amde a telt zsebű kortesek szava kedvesebb.

Jól tudják ezt a nemzet megrontói és nyíltan hirdetik, hogy az új választások alkalmával még az előbbinél is nagyobb pártot fognak szerezni, mert több pénzük van alkotmányos költségekre. Csupán a zsidóktól 6 millió forintot kaptak emberbőr vásárlására.

Maguk a legvadabb zsidóliberálisok is megbotránkozva említik föl ezt a körülményt, mert látják, mire vezet. Tudják, hogy ha erre a választásra kell 10 millió forint, a jövő választást már csak ezen összegnél is többel lehet meg ejteni. Pedig hát ki biztosíthat hosszú életet egy olyan parlamentnek, amelynek többségét pénzen vett szavazatok segítették a törvényhozásba. Lehet, hogy néhány hónap múlva ismétlődni fog a lélekvásárlás.

Térjünk tehát magunkba, ne tagadjuk meg emberi méltóságunkat, ne vigyük vásárra a becsületünket s ne adjuk el néhány garasért földi boldogságunkat, egy tál lencséért a mennybeli üdvösségünket.

Igaz, hogy a néppárt még nem volt képes minden kerületben jelöltet állítani, sok helyen tehát hiába vágyakoznak a jobb lelkek, a tántoríthatlan jelleme egy mocsoktalan becsületességű néppárti jelölt után. De hát ki ennek az oka? Volna jelöltünk akármennyi, de nem mer kimenni azokba a kerületekbe, amelyekben a választók mit se érdeklődnek a jelölt szive, jelleme, becsületessége és esze iránt, csupán a zsebjeit kutatják. Egy becsületes néppárti jelölt nem vesztegethet és pénzen kínált mandátumot el se fogadhat, ha garasával kínálnák is neki. Őt a zászló és az elv becsülete köti. Ez kösse a választókat is, akkor majd lesz parlament, lesznek igazi népképviselők s lesznek igazságos törvények.

Az idő még nem késő. Álljanak össze a néppárti választók minden olyan kerületben, ahol a központ jelöltet nem állított, járják sorba a községeket és állítsanak önmaguk jelöltek a kerületük részére.

Kérdezzék meg első sorban a lelkészüket, kihez forduljanak s miképpen kelljen eljárniok? Aztán jelöljenek valakit s ne várják attól, hogy költsézzék, hogy minden második házra zászlót tüzzön, hanem csupán azt, hogy a néppárt programját igaz szívvvel vallja s annak diadalát minden erejéből elősegítse. Egy ezred katonaságnak elég egy zászló, az is csak arra való, hogy a harcos a csata hevében is egyszerre kiismerhesse magát. Mi nem akarunk csatázni, hanem alkotmányos jogot gyarolni. A mi szereplésünkhöz nem illik a dáridó és a gyerekes külső fitogtatás, hanem a férfias komolyság.

Ha azt kívánjuk, hogy a jelölt összevásáraoljon bennünket, akkor gazdánkká és urunkká teszszük őt, aki méltán megteheti, hogy kutyába se veszi az akaratunkat. Bizalomból, ragaszkodásból válaszszuk meg tehát őt, hogy atyánkká, gondviselőnké lehessen.

Okuljunk a mult példáján. Választottunk eszem-izomért s ime a képviselőink semmibe se vették a kéréseinket. Ha eladjuk magunkat, a jövőben is így fogunk járni. Sőt még rosszabb jövő vár reánk, mert följobb szállt az emberbőr ára s többet kell költeni a rabszolgavásárlárokon.

Ha Krisztus igaz követői, ha valóban keresztények vagyunk, akiket az Isten egyszülött Fia árán váltott meg a rabszolgaságból, el ne adjuk magunkat, hanem keresztény bölcsességgel elmélkedjünk ezen előkészületi időben a fölött, mi módon kelljen gyakorolnunk legszentebb választói jogunkat. Ne is a korcsmából és részegen, hanem a templomból, megtisztult lélekkel menjünk a választó helyiségbe s ha a pokol minden ördöge ott állana is megfélemlítésünkre: férfias bátorsággal mondjuk ki jelöltünk nevét s rettenthetlenül hangoztassuk: *Eljen a néppárt!*

## POLITIKAI HIREK

Szegárdon megindultak a választási mozgalmak. A Bánffy-Kossuth-párt jelöltje, Boda Vilmos már megindult körútra. Ugy látszik, ez az utolsó kapaszkodása, mert szörnyen izgatott. E tizenhárom próbás ellenzéki ember pártján áll a vármegye, a szamar is kitalálja miatt. Ha balpárti volna, úgy járna alighanem, mint

Ürményi Bernát, a néppárt jelöltje, kit szívesen leláncolnának Budapestre három hétre legalább, hogy színét se lássák. Annál lelkesebben várja a nép. Ez a fődolog. Ürményi unokája Tolnamegye volt főispánjának, kinek emléke most is él Szegzárdon és a Sárközben. Nem kenyérkereset nála a képviselőség, — különben ott maradt volna, ahol volt: a husosfazéknál Bánffyék táborában, — meggyőződése, hogy a népnek vezére van szüksége, nem az országnak nagyszájú komédiásokra, minők a Kossuth Franci csatlósai, a hü mame-lukok. Hiába fogják rá Ürményire, hogy köpenyefotgató. Nem volt, nem is lesz soha. Mert volt becsületérzéke, nem maradt Bánffy mellett, nem szavazta meg a polgári házasságot, amely neki nem kellett. Épp akkor lett volna képmutató, ha meggyőződése ellenére megszavazta volna. Megmutatta, hogy független ember. Ilyen kell nekünk. Azért ne hallgass, édes magyarom, azokra a teli szájjal kikiáltott szócafrangokra, hogy így-ugy negyvennyolcas, független; lukat beszélnek a levegőbe. Hát mi jót teremtettek ezek a jó urak eddig? És mit fognak teremteni ezután, hogy a zsidóliberális kormány-nal már ölelkeznek. Nincs ez huncutság nélkül. Ma tulajdonképpen csak két párt van: *keresztény* és *keresztényellenes*. Kinek mi tetszik, azt választja. Én csak azt tudom, hogy ha eleven miniszter vágja magát előttem hasra, akkor se hagyom el a néppárt zászlóját, még kevésbé egy vizipuskás Kossuth Franciért, kinek jobb volna, ha holdogult lángszavu atyja jó emlékét nevetséges politikájával nem rontaná. Mellesleg mondom különben, hogy jóformán csendőrszuronyok közt fogunk választani. Mult vasárnap is csak husz csendőr volt Mözsön. Várták a néppárti programbeszédet, de felsültek a szegény tatárok. Azt is mellesleg mondom, hogy eddig három sürgönyt adtak át úgy, hogy egy szót se lehetett belőle elolvasni. Lássátok, ez mind csak azért van, mert nem félnek (?) tőlünk. De csak hadd csinálják, lesz még ünnep a világon!

**Zsidólap a zsidók kapaszkodása ellen.** Egy budapesti zsidólap is megundorodott már attól, hogy a majdnem teljesen zsidó Lipót-városhól százával és százával tódulnak Izrael maradékai a szabadelvű kör felé és mandátumért ostromolják Bánffyt, kínálva neki alkotmányos költségekre valót s nem kívánva tőle egyebet, csupán valamiféle (szuronyos?) támogatást. A *Zsidó Híradó* erre vonatkozólag ezeket írja:

Abból a városrészből, a melyet a zsidóság ellen-ségei „megfordított Ghetto“-nak csufolnak, ebben a hónapban, a mely a korteskedés és a szavazatvásárlás jele alatt áll, valóságos népvándorlás indult meg az ország minden része felé. A hány kevésfoglalkozású ügyvéd van a Lipót városban, a kinek az irodája nagyon is sok időt enged, mind mandátumra aspirál, valamennyi föl akar csapni képviselőnek. A rövidlátó emberek, a kik a mi felekezetünkhöz (értsd a zsidósághoz) tartoznak, ebben egy nemes ambíciót látnak, holott az nem egyéb, mint tolakodás és stréberség. Azok az urak sem az irodalomban, sem a tudomány, sem a művészet, sem pedig a társadalmi működésnek bármily néven nevezendő terén nem szereztek eddig olyan érdemeket, a melyek méltóvá tennék őket arra, hogy abban a törvényhozási teremben szerepeljenek, a melyben Deák Ferenc és utána mások kivívták a halhatatlanságot. Az ő egyetlen jogcímük, hogy van egy jól megtömött pénzes tárcájuk, néha még az sem. S ha oda törekszenek, nem azért teszik, mivel szolgálni akarnak egy nemes ügynek, hanem mert a képviselőség még mindig pozíció, habár nem olyan előkelő már, mint azelőtt volt és

ezen a réven még mindig lehet jól házasodni. Miért lelkesedünk mi zsidók ezekért az urakért?

**Választható-e Fejérváry?** Ez a kérdés lett aktuális azóta, mióta hire ment, hogy a honvédelmi miniszter képviselőséget szándékozik vállalni. A kik Fejérváry báró passzív választói jogát tagadják, azok abból indulnak ki, hogy ő tényleges szolgálatban levő tábornagy s mint ilyen nem foglaltathatik benne semmiféle választói névjegyzékben s így nem is választható. Ez az okoskodás határozottan helyes, élet veszi azonban az a körülmény, hogy Fejérváry Géza báró az összeíró küldöttség tévedése s a kerületi ellen-zék indolenciája folytán tényleg benne van az I. kerületi választók névjegyzékében s így sajnos, választható is. Élénk bizonyítéka azonban ez az eset is annak, hogy mily hallatlan könnyelműséggel járnak el nálunk az illetékes körök akkor, mikor a legfontosabb polgári jogokról és kötelességekről van szó.

**Bánffy és az oláhok.** A magyarországi oláhok politikai magatartása a Bánffy-kormányval szemben, úgy látszik, változni fog s e változást mindenki ő felsége bukaresti látogatásának tudja be. A magyar kormány állítólag bizonyos engedményeket tenne a magyar területen lakó román töredékeknek és pedig első sorban új választási törvényt biztosítana számukra, amely lehetővé tenné az erdélyi románok politikai működését. Hire jár, hogy Bánffynál már több román férfiú jelentkezett mandátumért s hogy Bánffy egy kormánypárti román csoport alakításával foglalkozik. A románok egy része azonban másképp vélekedik s előbb egy népgyűlés összehívását javasolja, mely kimondaná a végleges határozatot. Ezt az értekezletet e hó 24-én tartják meg Nagy-Szebenben s ettől fog függni, vajjon a románok szaporítják a kormány pártját vagy se?

**Férfiak, asszonyok, gyermekek!  
Imádkozzatok minden nap a néppárt  
győzelmeért!!**

### Választási mozgalmak.

**Gyöngyösön** is megindult a választási mozgalom és amint minket értesítenek, az Ugron-párti *Visontai* Soma köré csoportosulnak a választók. *Visontai* Soma mi már méltattuk a lapunkban akkor, amikor a lapok szerkesztője, Lepsényi Miklós védelmét vállalta és a legnagyobb odaadással teljesítette, sok ellenséget szerezvén vele magának hitsorsosai és a liberálisok között. Szívesen látjuk hát, hogy abbéli figyelmeztetésünknek: *miért nem küldi őt saját szülővárosa az országgyűlésbe?* — meg volt a foganatja. És mi kérjük is népünket, hogy *őt támogassa*. Mert néppárti jelöltjük nincs, *Visontai pedig mindig a nép védelmére kelt*, valahányszor érdekei veszélyeztetve voltak és *erősen támadta a tőzsde csalárdságait* és visszaéléseit az országgyűlésen, noha pedig e támadásai által ellenségeivé tette saját hitsorsosait. Az igazság szavát mindig bátran hirdette és *életnézeteiben mindenkor a keresztény-katholikus felfogásnak hódolt*. Ha mi tehát üldözzük az ő hitsorsosaiban a bünt, *Visontai*ban meg kell jutalmaznunk az erényt, a férfias bátorságot és becsületességet. Mert honnan merit-

hetne bizodalmat a jövő küzdelmekre a keresztény-katholikus erényeknek hódoló és annak védelmére vállalkozó, habár zsidó vallású férfi, ha nem abban, hogy bizony a nép, melynek ő őtalmazója, meg is tudja jutalmazni az ő törekvéseit. Gyöngyösön — úgy tudjuk — a néppárt nem állít jelöltet, *jól tették tehát, akik Visontai zászlója mellé szegődtek*, mert az ő győzelmével lehet Gyöngyösön megbuktatni a liberális kormánypartot és annak jelöltjét. Azt írják Gyöngyös-ről, hogy különösen némely hithű polgár aggodalmaskodik abban, *vajjon szavazatát Visontaira adja-e?* Mi megnyugtathatjuk azzal, hogy mi semmiféle felekezettel nem zárunk ki törekvéseinkből és támogatjuk, *habenne*, — mint Visontaiban is — a becsületes keresztény katolikus felfogást látjuk. A mameluktáborral szemben tehát minden igaz gyöngyösi néppárti szavazó is azt kiáltja lelkesülten: *éljen városunk szülőtte, Visontai Soma!*

Visontai Soma egyike azon derék férfiaknak, a ki keresztényies meggyőződése miatt a tatárpartiak részéről éppen annyi üldözésnek van kitéve, mint akár maga a néppárt, mely pedig senkinek a vallását nem támadja s az erényt mindenki benn tiszteli. — A néppárt nem csupán a keresztények védelmére alakult, az szivesen öleli keblére a protestáns és zsidó polgártársakat is, ha olyan meggyőződésűek, hogy a vallásügyi törvények revíziója szükséges. Már pedig minden hithű zsidó ebben a meggyőződésben van és a revízió azoknak nem kell, a kik semmiféle vallásra se adnak semmit. Visontai azonban vallásos ember, a kit éppen azért minden áron oda kell segitenünk, hogy hatalmas tehetségével ott állhasson a törvényházban a hitetlen pogányok ostromozására. A Magyar Néplap egy hithű, becsületes zsidó férfit, a milyen Visontai Soma, többre becsül ezer, úgynevezett „jó katolikusknál”, vagyis keresztelt pogánynál, mert amazok mások vallási meggyőződését is tudják tisztelni, míg ellenben emezek még az Oltárszentséget is képesek sárba tiporni. Hitestvérek és elvtársak! gondoljátok ezt meg és ne valami vallástipró tatárpartii pogányra adjátok szavazatokat, habár meg van is az keresztelve, hanem válasszátok meg Visontai Somát!

Ugod. Az ugodai kerület lelkes néppárti választói f. hó 11-én (vasárnap) tartották meg „zászlóbontási” ünnepélyüket és ezzel egyidejűleg jelöltjük Orbán János, a néppárt kipróbált harcosa tartotta meg nagy hatású programmbeszédjét.

Az ünnepély Csóthon kezdődött, a hol a szent mise után összegyűlt nagyszámu polgárságnak Kauffmann plebános, az ugodai kerület egyik legtekintélyesebb vezére Orbán Jánost bemutatta.

Orbán megtartván programmbeszédjét, kifejtette, hogy minden szenvedésnek, minden bajnak és a nép nyomoruságának egyedüli oka a — liberális rendszer.

Csóthról hosszú kocsisorban kísért a néppárt jelöltjét a lelkes csóthi nép Ugodba.

Itt pedig lovasbanderiummal és szép beszéddel fogadta Ugod községének népszerű plebánosa, Lukács János és Sándli József nagybirtokos, a kik gyönyörű beszéd kíséretében mutatták be jelöltjüket az összejött több ezer főre fölszaporodott népnek.

Orbán itt is megtartotta hatalmas programmbeszédjét és mikor elmondta, hogy az új egyházpolitikai törvények a nőt mennyire meggyalázzák, valóságos „átok eső” zudult a liberálisok fejére.

A programmbeszéd közben megérkeztek a híres vaszari néppártiak, hogy jelöltjüket elvigyék községükbe bemutatni a népnek.

Ugodból valóságos diadalmenetben, a mely közel husz kocsból állott, vitte Kaufmann Géza plebános a néppárt jelöltjét Vaszarra.

Vaszar községe ősz plebánosa vezetése alatt kijött a község határára és ott várta jelöltjét. A község kapujában népzenével és fehérbe öltözött leányok várták a néppárt jelöltjét.

A község egyik szép kis leánya beszéd kíséretében adta át a vaszari honleányok szép koszoruját és számtalan virágcsokrot dobta a kocsiába.

A több ezer főre menő polgárságnak megtartotta itt is a jelölt programmbeszédjét és a hallgatóság sorraiban nem egy asszony sirt, mikor hallotta a jelölt lelkes előadását. Ezután a közóhajnak engedve, Kaufmann Géza plebános tartott egy nagyhatású beszédet. Figyelmeztette a népet, hogy pálinkáért, pénzért Jézus-Krisztus vallását el ne adja és mint jó keresztényhez illő, a választás napján a néppártra leszavazzon.

Itt az a hír, hogy Franciscs Norbert, ez a hitehagyott liberális pap akar kormánypartii programmal föllépni.

Végtelenül szomorú dolog, hogy akad pap, ki egyházát is képes elárulni egy kis koncert.

A nagyajtai kerület választóihoz Ugron Gábor levelet intézett melyben Tankó Jánost jelöltnek ajánlva, Weisz Berthold budapesti zsidó nagyiparosról, a ki a nagyajtai kerületben kormánypartii programmal lép fel, így nyilatkozik:

„Mivel szerezte meg pénzét ez a szilvaizbe mártott lelkiismeret? A hadseregnek szállit pikszisbe szorított ételt, a mitől a ti fiaitok csömört és betegséget szoktak kapni. Mégis ne kell nekünk porcióba kapni azokat a romlott husokat, csak hogy fogyjon Weisz Berthold ur konzervje s szaporodjék utána a pénze, amivel megvásárolja a székelyek szavazatát.”

Az iglói kerületbe tartozó Odorin község néppárti és szabadelvű választói közt szerdán erősebb összekoccanás volt. Máriássy János br. altábornagy néppárti jelölt választói összeszólalkoztak Münnich választóival, minek az lett a vége, hogy egy gazdag földbirtokosnak — ki a szabadelvűek főembere — összes ablakait beverték és őt magát is kövel úgy meghajították, hogy erősebb sérülést szenvedett. A kedélyek már is izgatottak. Iglón is volt már korcsmai verekedés. A dolog állapota kezd komoly képet öltetni. Mértékadó helyről közlik egy budapesti hirlap tudósítójával, hogy a kormánypart leghivebb emberei közül sokan átpártoltak a néppárthoz.

Az Esztergom értesülése szerint Kobek István, a köbölkúti kerület kormánypartii jelöltje, ki 5 év alatt kerületének feléje se nézett, most sorba járja a községeket. Szőlgyénbe szintén benézett s azt hitte, hogy pénzével s pusztá megjelenésével rögtön leköti a választókat. A jelölt ur vérmes reményeit azonban lehűtötték a szőlgyéniak keresztikérdései. Felelősségre vonták, hogy miért szavazta meg az egyházpolitikát, miért segítette a zsidók nyakába varrni Magyarországot? A jelölt ur beszélni nem tudván, öltözt-hatolt, mi a választókat arra bírta, hogy bizalmuknak záptojással adjanak kifejezést s a hatalmas bizonyítékok hatása alatt jónak látta gyorsan elvágatni.

A köbölkúti kerület néppárti jelöltje, Haydin Károly, vasárnap délelőtt Köhidgyarmaton tartotta meg programmbeszédét a választók nagy lelkesedése között. Délután nagyszámu választó kíséretében Kéménden s Barton keresztül Szőlgyénbe, a kerület legnagyobb községébe ment, hol a lakosság lelkesülten fogadta s

hol a néppárt tántoríthatatlan hívének vallotta magát. Ma, azaz vasárnap délelőtt Kőbölkuton a kerület központján, délután Muzslán és Ebeden fogja Haydin programbeszédjét elmondani.

**Alsó-Kubinban** a multkori vérengzés nem térítette észre a kormány erőszakoskodó korteseit. Az alsó-kubini kerület ostromállapotban van. Csenedőrség és katonaság tartja megszállva az utakat. Minap Alsó-Kubinban a néppártiak megtámadták a korteskedő városi főszámvévőt, ami által ismét nagy zavarok álltak elő. Hrusztinban egy Kucsor-Bodezik János nevű embert felségsértés címén letartóztattak, erre a nép éjjeli időben megtámadta Abafi Aurél főszolgabíró kastélyát, a zászlóit összetépte, ablakait beverte és föl akarta gyújtani az egész épületet. Abafi családja Árvaváraljára menekült, mire a nép az anyakönyvvezetői hivatal elé vonult és az összes ablakokat beverte. Az izgatottság óriási, a csenedőrséget mozgósították.

A **kisjenői** kerületben a nemzeti-párti Wenckheim Frigyes gróf a jelölt. Megválasztása bizonyos.

A **zurányi** kerületben gróf Zichy János, a néppárt jelöltje már megtartotta körutját. Mosony-Kilitiben gróf Battyhányi József gyűjtő beszéddel fogadta a jelöltet. A zurányi kerület minden községe nagy lelkesedéssel készül fogadni gróf Zichy Jánost, a kinek megválasztása bizonyos.

A **kápolnai** kerület eddigi képviselője, Okolicsányi László kedden tartotta meg beszámolóját Füzes-Abonyban. Beszédében kifejtette, hogy a függetlenségi-párt hive s különösen három pontot emelt ki programjában, melyeknek újból való megválasztása esetén szentelné erejét. Ezek: a katolikus autonomia, a gazdaprogram és a revízió. A beszédet sűrűn félbeszakította a hallgatóság helyeslése és éljenzése. Különösen mikor kijelentette, hogy tiszta választást kíván s vesztegetés árán neki a mandátum nem kell.

A **somlyóvásárhelyi** kerületben kormánypárti programmal fellépett Bamberger Béla, ki a képviselő-ségre való képességét a börzén szerezte. A gazdaközönség mindenesetre tartózkodni fog tőle.

A **dunapataji** választókerület küldöttsége minap tisztelgett Ugron Gábornál s jelöltet kért a kerület számára. Ugron Kasics Pétert ajánlotta, ki a jelöltséget el is fogadta. Kasics a revízió hive.

**Pellérdén** e hó 11-én felléptették Brázay Kálmán fűszerest Kossuth-párti programmal. Brázay beszédében kijelentette, hogy tiszteli ellenfelét: Vajajt, csak pap ne volna. Pap nem ért a politikához, pap maradjon a szószéken, a templomban. Mi meg erre azt mondjuk, hogy fűszeres maradjon a boltjában s áruljon sósborszeszt. Különben a nép törhetetlenül Vajay mellett áll s mindenki megjósolja, hogy Brázay bukása Vajayval szemben szégyenletes lesz.

Az **aranyos-maróthi** kerület néppárti jelöltje: Molnár Lajos minap programbeszédet akart tartani, de ezt a liberálisok betiltották. Ime tehát működik már a liberális erőszak! Törvénytelenekkel azonban legkevésbé se lehet a néppárt erejét Bars-megyében megtörni.

Az **apatini** kerület néppárti jelöltje tudvalevőleg Kontúr Béla dr. budapesti orvos, Békésmegye törvényhatósági bizottsági tagja és a hirneves író, ki ma vasárnap tartja meg program-beszédét: és pedig kis mise után Szent-Ivánon, a nagy mise után Apatinban. Délután a monostorszegieket látogatja meg, míg a többi községekbe később szándékozik menni. — Kontúr Béla mellett nagy a lelkesedés az apatini kerületben.

## Főpásztori szózat.

Hogyan dolgoznak a szabadelvűek s hogyan készülnek a választásra? mutatja a következő eset. A többi között egy jó barátom a szállóból 3 darab malacot akart haza hajtani. De ezt a sertésvesz miatt hatósági engedély nélkül nem szabad tenni. Elment tehát engedélyért Tisza-Földvára a szolgabírói hivatalhoz, hol azzal fogadták: van-e szavazatja? mert ha nincs, akkor ad engedélyt a szolgabíró ur, míg ha szavazatja van, akkor csak az alispán ur adhat, ki Szolnokon lakik. Természetesen mindenki azt kérdi: mi ennek az oka? Nem gondolhatunk mást, minthogy ez csak szabadelvű kortesfogás. Ugyanis, ha lett volna szavazatja az illetőnek, akkor vagy Szolnokra kellett volna mennie, vagy pedig könyörgésre kellett volna fognia a dolgot és akkor a szavazatáért kapott volna engedélyt.

Nagy tanulság lehet ez ránk nézve. Mert ime, a szabadelvűeknek mi minden szabad! Még a hivatalos működést is szabad *korteskedésre* használni föl. Most is ezek a szabadelvű fanatikus liberálisok akartak oly törvényt hozni, hogy a papságot meg lehessen büntetni, ha hivatását teljesítve, a népet fölvilágosítja és nem engedi, hogy a különféle ámitások, melyeket főképp a szabadelvű liberális kortes-vigécek terjesztenek a nép között folytonosan, gyökeret verhessenek s a népet hitetlenségbe, vallástalanságba és ez által testi-lelki nyomorba döntsék.

Azt akarják és mondják e liberális vigécek, hogy a papok csak a templomban és ott is csak az ő engedelmükből és felügyeletük alatt prédikáljanak, nehogy olyat szóljanak, mi nekik nem tetszik, mert a nép fölvilágosítására szolgál. De a papság elleni törvény, hála Istennek, és Isten után a vallásos hithű főrendeknek! megbukott.

Szabad-e tehát a papságnak, mint pásztornak a népet, azaz minket a politikában is fölvilágosítani és vezetni? Amint erről elmélkedem, föltűnik lelki szemeim előtt a jó pásztor, az Ur Jézus, midőn az evangélium szerint a hajón kívül a tenger hullámain járt, s látom szent Péter apostolt vele szemben a vizen járni, Jézus felé sietni. S mintha látnám, mint ijed meg az erős szélről, mely szemközt fuj, mint kezd a kétkedés miatt merülni. S mintha hallanám, mint kiált: Uram! mentse meg engem! S kérdem, talán az Ur Jézus szt. Pétert egészen elhagyta merülni? Nem! A jó pásztor az ki nyujtva kezét, megfogá őt és mondá neki: Kicsinyhitű, miért kételkedél? És bementek a hajóba és megszünék a szél.

Azt kérheti valaki: mi összefüggés van ez evangéliumi elbeszélés és a mai politikai helyzet között? Valamint az Ur Jézus és sz. Péter a tengeren járt, úgy mi is az élet tengerén járunk, hol sok és nagy ellenkező vélemények szele fuj. És ha az ellenkező vélemények által megzavarva, megijedve a kételkedés örvényében sülyedni kezdünk, ha segítség nem jön, örökre el is sülyedünk, elvesztvén a hitet, a reményt, a szeretetet és azok jármába hajtjuk fejünket, kik szabadságot ígérnek, holott ők is a bűnnek rabszolgái. Mert mint a szent írás mondja, „aki hisz, az természetfölötti erővel bir. Az erős hit az embert Istenhez kapcsolja. Aki kételkedik, Istent elhagyja: Isten erejét nélkülözi és saját tehetetlenségében vész el.”

S éppen azt akarják a liberálisok, hogy *hitetlenek* legyünk, mert akkor hamarabb leszünk az ő szolgáik.

Az ördög az első emberpárnak azt mondá: „Ne

higgyetek Istennek, és ti is olyanok lesztek mint Isten.\* Hallgattak rá és az ördög rabigája alá kerültek. Az ördög szolgálói azt mondják most is az emberek fiainak: Ne higgyetek a papoknak, az Isten szolgálóinak. S ha mi hallgatunk e liberális és vallástalan vigécekre, úgy testileg, lelkileg megrontanak minket is, hogy még a hetedik unokánk is issza a levét és nyögi a terhét.

Hogy e szabadelvű vigécek, hogy a kételkedés és hitetlenség által szolgálókká tegyenek minket, gunyolják Istent, az ő egy szülött fiát, az Ur Jézust, édes anyánkat a Magyarok Nagyasszonyát, Máriát, az egyházat és ennek papjait, szentségeit, a dicsőült szenteket, a föltámadást, az örök életet, szóval mindent, amit hiszünk, arról most nem is szólok. Most csak idézek azon főpásztori levélből, melyet az Ur Jézus apostolainak egyik törvényes utóda, Dr. Hornig Károly báró veszprémi püspök, a királyné ő felségének kancellárja 1895-ik évi nagyböjt első vasárnapján papjai által hiveinek fölolvastatott és megmagyaráztatott s melyben a *katholikusok kötelességeit* fejtegeti, és a politikai jogoknak hazafias irányban való gyakorlására buzdít.

„Az ég és föld elmulnak, de az én igém el nem mulnak“, mondá Ur Jézus. Mondá pedig isteni voltának teljes öntudatában. Ember így nem szólhat, bármily híres legyen is. Mert hire neve habár évezredéig fönnáll is, de a világ végén csak elmulik, ha hamarább nem is. Az Ur Jézus tanítása, igéi azonban örökké valók, melyeken a pokol kapui erőt nem vesznek, mert az ur igaz volta megmarad örökké változatlanul, mert az Ur Jézus ugyanaz tegnap és ma és mindörökké. Krisztus Urunknak e szavaiban nagy vigasz is és bátorítás is rejlik számunkra. Nagy vigasz, mert megértjük belőle, hogy hozzá ragaszkodva, neki engedelmeskedve, az igazság útján haladunk és a boldog örökkévalóságot biztosítjuk magunknak; mert a mi hitünk nincs az emberek bölcsességében, hanem az Isten erejében vagyon. Nagy bátorítás is rejlik e szavakban, mert arról biztosítanak bennünket, hogy Krisztusért fáradván, anyaszentegyházát védelmezve, hitünkért lelkesen küzdve, sz. Pál szerint nem futunk bizonytalanra s nem úgy vivünk, mintha a levegőt vernők, hanem neki tetsző dolgot művelünk, szent keresztényi kötelességet teljesítünk, s megszerezük azt a mennyei koronát, melyet Krisztus Urunk, az igaz bíró megad ama napon: az ítélet napján mindazoknak, kik, mivel jó lelkiismerettel bírnak, az ő eljövételét örömmel várják. De ha Krisztus urunk szent hitét védelmezve, az örökké való, egyedül üdvözítő igazságot védelmezzük: akkor ez oly kötelességünk, melyet mindig és mindenütt teljesítenünk kell, azon módon és azon eszközökkel, melyeket ő önmaga bőségesen szolgáltatott kezeinkhez, midőn földi pályája végeztével visszatérve mennyei Atyjához, nem hagyott árván bennünket, hanem vezetőt rendelt nekünk az anyaszentegyházban, melynek ő maga a feje, mely az ő küldetésének folytatója e földön. Azért: aki az egyházat hallgatja, őt hallgatja.

Ha tehát Krisztus mellett sorakozni akarunk, csak egy vezetőnek zászlaja alatt tehetjük: az anyaszentegyház zászlaja, azaz a kereszt alatt, mely a legnagyobb szenvedésnek jelvényéből a legdicsőbb diadalnak jelvényévé lőn. E köré tömörüljünk mi katolikus hívők, mert ez kötelességünk mindig, ez kötelességünk különösen ma.

Az utolsó vacsora után bucsu beszédében arra kérte Ur Jézus mennyei atyját, hogy mindnyájan egyé legyenek, nem csak tanítványai, hanem azok is, kik az ő igéjük által benne hinni fognak. Ez volt utolsó kívánsága e földön visszamaradt tanítványaihoz, tehát mi-

hozzánk is, melynek úgy tehetünk eleget, ha egyek maradunk a hitben, a reményben és szeretetben. Aki a katolikus egyház polgára akar lenni, kell, hogy azt vallja, mit a katolikus anyaszentegyház hirdet s tettel azt cselekedje, amit annak isteni kinyilatkoztatáson alapuló törvényei rendelnek. Aki nem így tesz, nem így gondolkodik, *hiába hangoztatja magáról, hogy „ő is katolikus“*. Lehet, hogy egyszer annak keresztelték, de rég elvesztette, mint szent János apostol mondja, amit ott szerzett, az igaz hitet. És róla szól, hogy aki eltávozik és nem marad a Krisztus tudományában, nincs annak Istene. Ha ki hozzátok jó és e tudományt nem hozza magával, ne fogadjátok házatokba s ne is köszönjétek neki. És e tudományért nem kell messze fáradsunk, sem az égbe, sem a tengeren tulra. Nincs kifogás. Ott van e törvény a keresztény katolikus hívők számára a kátéban, mit ha megért és megtanul a gyermek, tanultabb mint az ó-kor legnagyobb bölcsé, mert tudja mi a rendeltetése e földön, ösmeri az eszközöket melyekkel égi boldogságát elnyerheti, tudja mik a kötelességei, hogy becsületes katolikus ember, hazájának derék polgára, egyházának hű gyermeke legyen és boldog itt és a siron tul, ha ezen tudása és vallásos meggyőződése szerint élni engedik. Azért kell, hogy együtt munkálkodjunk anyaszentegyházunkkal és azokkal, kiket ő nekünk vezetőnkül rendelt. Meg is érdemli katolikus hitünk, hogy együtt munkálkodjunk érte, egyértelműleg keljünk védelmére. Hisz nem ember találta föl, hanem Isten fia hozta a földre, az tanított bennünket és tanít még ma is, anyaszentegyházában. Szent büszkeség fog el, midőn arra gondolunk, hogy az Isten egyszülött fiának vallásán vagyunk mi magyar katolikusok s hogy mily dicsővé tette hazánkat e vallás. Hiszen ez alapította és tartotta fön a legnehezebb időkben. A mienk a Boldogságos szűz, Magyarország Védőasszonya; a mienk sz. Imre, sz. Margit és a mienk ama dicsőült lelkek hosszú sora, kiket királyi házunk s a magyar katolikus egyház ajándékozott a mennyországnak! Hogyne lenne mindezekre büszke a katolikus magyar ember s hogyne kívánná, hogy hadd éljen nyugton e hazában, az ő hite az ő meggyőződése szerint!

Jogunk is van ezt kívánni, mert a mi vallásunk az igaz vallás, s aztán, mert ezen országnak ősi vallása. Hisz Magyarország, midőn szent István király buzgólkodása folytán kereszténynyé lett, ugyanakkor katolikus lett. Azóta vagyunk itt mi katolikusok. Nem lettünk mi később befogadva, mert a mi egyházunk a legrégebb intézmény e hazában, melyet kilenc száz esztendő óta, minden bajában, minden örömeiben osztozkodván, híven szolgáltunk, amint azt sz. vallásunk parancsolja. Pedig e vallás semmit se változott azóta. Azt hisszük ma, amit ős apáink hittek akkor. Ugyanazon szentségekkel élünk ma, amelyekkel éltek. S valamint ők hű fiai voltak e hazának: úgy mi is azok vagyunk. Sőt annál jobb és hívőbb polgárai vagyunk, minél szabadabban, minél teljesebben gyakorolhatjuk sz. katolikus vallásunkat. S ez is egyik oka, amiért az anyaszentegyház oly féltékenyen őrködik a vallás tisztasága és a lelkiismeret szabadsága felett. Mert tudja, hogy az igazi katolikus hitvallás az igazi hazafisággal karöltve jár.

Ebből ismét az következik, hogy midőn az anyaszentegyház azért küzd, hogy fiai ősi vallásukat szabadon, minden megcsonkítás nélkül gyakorolhassák, akkor nem csak az oltárért küzd, hanem a hazáért is, melynek boldogsága a vallásossággal földoldhatatlanul van egybe forrva. — De következik az is, hogy eme törekvésében, eme küzdelmeiben őt támogatni keresztény

hazafias kötelessége mindenkinek, akinek a szívében igazi katolikus érzület honol. A ki ilyenkor félreáll, annak szól Krisztus Urunknak ama rettenetes szava: „Aki nincs velem, ellenem vagyok, és aki nem gyűjt velem, szét szór az”. Nem lehetünk Krisztus Urunknak barátai csak úgy szóval, ha tetteink az ellenkezőről tesznek bizonyosságot. De hasonlólag nem is Krisztus Urunk hive az, ki tanát, akár csak részben is tagadja, aki szent vallásának teljes és szabad gyakorlása elé akadályt gördít, aki ezt is, azt is feleslegesen mondja; szóval, aki Krisztus Urunknak megmáshatatlannak művét változtatni akar és sz. Pál szavai szerint, az igazságtól hallását elfordítja, mesékre tér gögös fölfuvalkodottságában, s bűnös szívének rosszakaratu nyakasságában, megfélekezve arról, hogy nincs másban senkiben üdvösség, csak Krisztusban, mert nem adatott más név az ég alatt az embereknek, melyben nekünk üdvözölni kellene. Ez az a kő, melyet az építők megvetettek. Aki e kőre esik, megsérül, akire pedig rá esik, azt összezuzza.

Ehez a szeglet köhöz ragaszkodjunk tehát, mely egyúttal anyaszentegyházunknak alapköve, — Krisztushoz. Ragaszkodunk hozzá, egyesülünk vele, ha hit és erkölcs dolgában vele egyetértünk. De feltétlenül, minden kétely, utógondolat, vagy gyávaság nélkül, mert ő az út, az igazság és az élet, ő a legfőbb és legbelső bölcsesség, melynek minden teremtetten elme kell, hogy őszintén, teljesen és benső meggyőződéssel alá vesse magát, ha örökké üdvözölni akarunk; mert szívvel hiszünk, mint az apostol mondja.

De ez még nem elég, a katolikus keresztény embernek hit dolgában még messzebb terjedő kötelességei vannak. Nem szabad ugyanis meggyőződéseit csak amugy titkon, otthon, négy fala között hangoztatnia, hanem nyíltan kell azt vallani, bátran az egész világ előtt, mert igaz, hogy az apostol azt mondja: szívvel hiszünk az igazságra, de legott így folytatja: szájjal pedig vallást teszünk az üdvösségre.

Az örök üdvösség elnyerésére tehát okvetlenül szükséges, hogy hitünket tartózkodás nélkül valljuk az által, hogy nyilvános életünk bármely cselekedetén meglátszassék, hogy katolikusok vagyunk; tudniillik hogy megtesszük mindazt, amit szent hitünk parancsol, helytelenítjük, abba hagyjuk s amennyire tőlünk becsülettel telik, megakadályozni iparkodunk mindazt, amit katolikus szent vallásunk tilt. Helytelen és téves az a megkülönböztetés, amelyet manap sokan tesznek, hogy más a magán és más a nyilvános vagy amint mondani szokták: a polgári vagy a közélet; mintha otthon a család körében lehetnél ugyan katolikus, de amint az élet piacára kilépsz, polgári cselekedeteidben nem szabad annak jelét adnod. Helytelen és téves az a megkülönböztetés mondom, sőt ha erősebb szavakat akarnék használni, még azt is hozzá tehetném, hogy hazug, hogy csak a katolikusok megtévesztésére találták azt föl, mit nem is nehéz bebizonyítani. Mert kérdem: kit váltott meg Krisztus Urunk, midőn a keresztfán éretd ontá szent vérét? Talán csak azt a gyáva embert, ki otthon ül, négy fala közt s bizalmasai és meghitt családbelijeit előtt mellét veri, sőt talán anyaszentegyháza szorongatásán sóhajtozik is s egyre ismételteti, hogy ő minő jó katolikus, amint pedig háza küszöbét átlépte, félelemből, vagy hogy szabadelvűnek tartásuk, úgy tesz, mintha mindezekről semmit sem tudna, egy szót sem talál anyaszentegyháza és vallása védelmére, sőt talán még helyesli is, ha azokat gyalázzák, megtámadják?

Bizony akár milyen jó katolikusnak képzelje is magát otthon, mikor senki sem hallja, senki se látja,

nem fogja Krisztus Urunk örök üdvösségébe befogadni őt, ha a közéletben valahányszor a hitet nyilvánosan meg kellene vallania, félénken meghátrál, sőt mi még rosszabb, a hitnek ellenségeivel szövetezik és szavaz. Mert azt mondá ő: „A ki szégyell engem és beszédemet, azt az ember fia is szégyelleni fogja, mikor eljő fölségében és atyjáéban és a szent angyalokéban”. „Mind den azért, ki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom őt az én Atyám előtt, ki mennyekben van; a ki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom őt Atyám előtt”. Mely szavakkal azt követeli Krisztus Urunk, hogy azt a hitet, mit szóval vallunk, tettel is mutassuk meg, tüntessük föl a világ előtt mindég és mindenütt, mert az ő szent hite és ezen alapuló erkölcstana az egész embert kötelezi, életének minden körülményei között. Tehát nemcsak a magán embert, a családfőt, hanem a honpolgárt is mindazon ténykedésekkel, melyeket ezen minőségében végez.

A katolikus ember tehát nem csak arra van Krisztus Urunk által kötelezve, hogy családját szent vallásunk szellemében kormányozza, gyermekeit a katolikus vallásban nevelje, üzletében a katolikus erkölcstan szabályait szigorúan szem előtt tartsa, hanem polgári ténykedésében, honpolgári kötelességeinek teljesítésében s jogainak gyakorlásában is köteles lelkiismeretesen figyelni: mit tilt, mit parancsol ez esetben katolikus hitem? Szabad-e nekem mint katolikus embernek ezt vagy azt a véleményt pártolnom és támogatnom? Nem árulom-e el egyházamat, nem véték-e a vallás parancsolta hazaszeretet ellen, ha azokkal fogok kezdet, kik vallásomat gunyolják, becsülmérik, üldözik? Nem oda tartozom-e, ahol a többi józan és tisztességes hitfeleim s Isten rendelte lelki pásztorem áll, akinek kötelessége fölvilágosítani engem az iránt, mi az én kötelességem, mit parancsol az anyaszentegyház, mi az igazi, tiszta, vallásos honszeretet?

Igy kell az igazi katolikus embernek gondolkodnia, mert Krisztus Urunk az egész embert váltotta meg! Nem csak azt, aki otthon mintegy titokban vallja őt, hanem azt is, aki a közélet terén polgári kötelességeit teljesíti, akitől nem kevésbé megkívánja, hogy hívének vallja magát nyíltan, bátran, következetesen, — minden szavában, minden tettében, egész magatartásában, mutatva, hogy ő az egy üdvözítő, római katolikus anyaszentegyháznak tagja, hive, gyermeke.

Mi illőbb, minthogy e napokban afelett elmélkedjünk, mi a mi kötelességünk, mint keresztény katolikus embereknek szent hitünk, egyházunk és hazánk iránt? S lehetne-e ez ájtatos elmélkedésnek szebb, nemesebb s dicsőbb gyümölcse, mint az a szent meggyőződés: hogy kötelességünk hitünket bátran vallani, az életnek minden körülményei között, azt lelkesen, ha kell megvédelmezni, minden, bár honnan eredő támadás ellen és a szent védelemre mint jó katolikusokhoz illik, saját hitfeleinkkel egy tömbbe egyesülni az anyaszentegyházban, Krisztus zászlója alá, kinek szent neve dicséretessék, s kinek áldása legyen rajtatok most és mindörökké Amen.

Tisztelt polgártársaim! az evangéliumi duszgazdag az Úr Jézus szavai szerint, midőn a pokolból, a gyötrellem helyéről, hiába esengett csak egy csepp vizért, melylyel szomszúságát enyhítené, arra kérte Ábrahámot, küldené el Lázárt vagy egyet a megholtak közül, hogy atyafiait intenék meg, nehogy ők is a gyötrellem helyére jussanak. Ábrahámától azt nyere feleletül, hogy vannak prófétáik, papjaik, azokat hallgassák, mert ha a prófétákat és papokat nem hallgatják, a megholtak közül megjelenteknek sem hinnének.

Ime nekünk is vannak Istentől rendelt papjaink, vezetők, kiknek Ur Jézus így szólt: „Aki titeket hallgat, engem hallgat, aki titeket megvet, engem vet meg”. Ime főpásztoraink és papjaink szólnak, intenek bennünket. Ha az ő szavukra nem hallgatunk, féltő, hogy ha a megholtak közül jönne is valaki, arra se hallgatnánk. Ők intenek, hogy polgári jogainkat, szavazatunkat oly párt támogatására adjuk, mely hitünket, egyházunkat, hazánkat, családjainkat, minden ügyeivel együtt Isten nevében és segítségével védelmébe veszi.

Ez a párt pedig a néppárt, mely programjával védelmébe veszi a hitet, az egyházat, alkotmányunkat, hazánkat, királyunkat, a kisgazdákat, az iparosokat, a munkásokat, egy szóval mindenkit.

Azért tehát kiáltjuk egy szívvvel, egy nyelvvel:

Éljön a néppárt!

Éljenek a néppárt vezetői!

Éljenek a néppárti képviselő jelöltek!

Kun-Szt-Márton 1896-ik év október hó 11-én Magyarország Nagyasszonya ünnepén.

Kuna András, földmives.



### Kertem alján.

Kertem alján üldögélek,  
Búmat könybe temetem;  
Kertem alján sűrű fák közt,  
Sűrű fáknak legmélyében,  
Hogy ne lásson senki sem.

Mert hiszen van — hál' Istennek,  
A ki engem szeret még;  
A ki, tudom, megsiratná,  
Könyezetlen úgy se hagyná  
Búnak eredt gyermekét.

Milyen jó is, hogy a szívbe  
Beléldni nem lehet;  
Mert különben kiolvasná  
Jó anyám, — mit így nem is sejt,  
Hogy én mennyit szenvedek.

Zöld bokorban kis madárka  
Zengi mélabús dalát;  
Kertünk hosszát kis folyócska,  
Kis folyócska szelid habja  
Csörgedezve futja át.

A kis madár dalt csicsereg:  
A patakcsa cseveghet;  
S nekem magamba kell fojtnom,  
El kell fojtani s úgy siratni,  
A mit mélyen érezek.

K. K.



**T. előfizetőinkhez.** A jelen esztendő utolsó harmadához érvén, bizalommal fordulunk hátralekös előfizetőinkhez és tisztelettel kérjük: legyenek szivesek hátralekukat mielőbb beküldeni.

Sokan vannak, kiknek előfizetése szeptember végén lejárt. Im, itt az ideje, hogy iparkodjanak minél előbb megújítani a megrendeléseket s a végösszeget mielőbb kezeinkhez juttassák. Mi kötelezettségünknek pontosan megfelelni, de kérjük t. előfizetőinket, hogy ők is feleljenek meg kötelezettségeiknek.

Ajánljuk továbbá, hogy tekintettel az ősz folyamán végbemenő választásokra, akinek körülményei megengedik, hetenkint háromszor rendelje meg lapunkat. Egy számban képtelenség hű képet nyújtani a hétről; már pedig oly fontos idők következnek, hogy lehetetlen azok iránt nem érdeklődni. Akik már kifizették egyszeri lapjukat egész új évig, kívánságukra ezentúl ők is kaphatják hetenkint háromszor az új ságot, ha október elsejétől új évig 1 frt 10 krt utánfizetnek.

Az előfizetési föltételek lapunk homlokán olvashatók.

### A szerkesztőség.

Örömmel tudatjuk t. olvasóinkkal, hogy a **Szent-István-naptár** már sajtó alatt van. Október közepén jelenik meg. Érdekes tartalom és szép képek egész tömege teszik értékkessé a munkát. Különös érdekességet kölcsönöz neki az, hogy a néppárti gyűlések összes szónokainak arcképét adjuk. E naptárból tehát megismerkedhetik közönségünk a néppárt legkiválóbb oszlopaival.

Ára 40 kr. Előfizetőink 35 krajcárért kapják meg.

50 drb 15 frt.

100 „ 28 „

Megrendeléseket már most lehet tenni.

„Magyar Néplap“ szerkesztősége.

## H I R E K.

**Szentlélek kegyelme.** Geller Pál rokonszenves fiatal legény e hó 11-én *Peéren* a protestáns tévhitről a katolikus egyház kebelébe tért. A jó Isten vezérelje őt az üdvösség útján! — *Pálfán* e hó 4-én Rampas István 18 éves református ifju áttért és ünnepiesen fölvetetett az egyedül üdvözítő r. k. anyaszentegyház kebelébe. Az apostoli hitvallást *Forster* Ernő pápai kamarás, plebános kezeibe letette az oltár zsámolyánál.

**Fejedelmi nász.** Mária Dorottya kir. hercegnő esküvőjén, mint Párisból írják, Aumale herceg és Chartres herceg lesznek a tanúk. Vernon szobrász megbízást kapott, hogy az orleansi herceg és Mária Dorottya kir. hercegnő esküvője emlékére emlékrmet készítsen. Ezt az érmet, melynek egyik oldalán a menyasszony és a vőlegény képe, a másikon pedig a Habsburg-ház és Franciaország cimere látható, a lakodalmi vendégek közt fogják szétosztani.

**Uj kath. kör.** A besztercebányai kath. olvasókör alapszabályait, a m. kir. belügyminisztérium, f. évi 80.480. sz. alatt, a bemutatási záradékkal ellátta.

**Titkos néppárti.** A néppárttal minden becsületes embernek rokonszenvezni kell, de ezt nem mindenki meri nyíltan is kimutatni s marad titkos néppárti. Azonban mi éppen semmire se becsüljük a *titkos néppártiakat*, mert nekünk csak rettenthetlen férfiakra és nem gyáva nyulsziverekre van szükségünk. Nem is tartjuk őket a mieinknek, sőt azt se engedjük meg nekik, hogy küszöbünket átlépjék, mielőtt nyílt vallomást nem tesznek. *Szalay* Károly, aki a berzencei bírónak négy szemközt tett fölszólítására: nem lenne-e néppárti? — azt felelte: „hiszen az vagyok!” — nem a mi emberünk, hanem *titkos néppárti*, olyan, amilyen férfiakra nekünk nincs szükségünk.

**Egy katolikus kör üldöztetése.** Szolnokról írják az A—nyak: A magyarországi katolikus körök közül talán egyik se volt liberális részről annyi zaklatásnak kitéve, mint a másfél év óta fennálló rákóczi katolikus kör. A kormány közegei majd házkutatást rendeznek, majd mulatságait tiltják be minden ok nélkül, mi ellen a kör természetesen tiltakozik s törvényadta jogokkal élve, a kör tagjai mindent elkövetnek, hogy a liberálisok támadásait visszaverjék. Igaz, hogy a körnek tetemes kiadásokkal jár ez a liberálisokkal folytatott harca, de a liberálisok éppen azt akarják elérni zaklatásaikkal, hogy a kört anyagilag teljesen tönkretegyék. Legujabban oly módját találták ki a katolikus kör kiszípolozásának, a minek talán még párja nem fordult elő az országban. A katolikus kör szeptember 13-án tartandó táncvigalom engedélyezése iránt beadott kérvény bélyeghiánya után a kir. adóhivatal 13 frtot rótt ki a katolikus körre. A katolikus kör a szükségesnél is több bélyeget szolgáltatott ki, de ha ismeretlen kezek a bélyegeket elsikkasztották s az engedély megadásakor hivatalból a bélyegek nem lettek felragasztva, arról a katolikus kör nem tehet. A kör a sérelmes eljárás ellen fellebbezést nyújtott be.

**Keresztény nő a szultáni trónon.** A „Frankfurter Zeitung“ szerint a szultán elhatározása az, hogy ezentul keresztény nő jusson a török szultáni trónra. Ugya-

nis a szultán attól a vágytól vezetve, hogy birodalmában a trónöröklésnek azt a rendjét honosítsa meg, mely az összes művelt országokban divatos és hogy elsőszülött fiának az ozman trónt biztosítsa, elhatározta, hogy legidősebb fiának, Zelim hercegnek, valamelyik európai uralkodó családban keres feleséget. Erre nézve már akkor folytak a tárgyalások, a mikor Crailsheim báró bajor miniszterelnök ezelőtt néhány héttel Konstantinápolyban tartózkodott. Ezek a tárgyalások kielégítő eredménnyel jártak. Zelim herceg legközelebb nőül fogja venni Adelgunda bajor hercegnő leányát, Erzsébet magyar királyné közeli rokonát. A hercegnő szülei ez idő szerint Athénben időznek s innen Szmirnába és Konstantinápolyba utaznak s ott végkép elintézik a házasság dolgát. Az eddigi megállapodások szerint Adelgunda hercegnő, a jövő szultán felesége keresztény marad s gyermekei is keresztény vallásban nevelkednek a legidősebb fiúgyermek kivételével, a kinek, mint trónörökösnek, mohamedánnak kell maradni. Ezt a hirt némi kétkedéssel kell fogadnunk.

**Egy református lelkész sülyedése.** Egy szájalomra méltó embert fogott el minap Debrecenben a rendőrség. Ez az önmagáról megfeledkezett ember Sáfránik István volt lelkész. Szülei taníttatták, míg végre lelkész lett s jó állást is kapott, hol azonban nem becsülte meg s az ivásnak adta magát s végre el kellett hagyni az állását. E naptól kezdve még többet ivott s sülyedt fokról-fokra. Hol egyik, hol másik városban csavargott s pár nap előtt Debrecenbe vetődött s azóta ott ácsorgott. A rendőrség a volt lelkészt eltoloncoltatta illetőségi helyére, Diószegre.

**A lourdesi bucsu befejezése.** A lourdesi zarándokok vasárnap délután fejezték be ájtatosságukat a budavári Mátyás-templomban, a honnan kiindultak. *Bogisich* Mihály címzetes püspök, a bucsujárok vezetője, nagyhatású beszédet mondott a lourdesi vallásos eleményekről. E hó 4-én Lourdesban a rózsafüzér-ünnep alkalmával *Bogisich* ment a körmenet élén, a melyben a magyarokon kívül ezer meg ezer francia, olasz és más nemzetbeli hívő és pap vett részt. A körmeneten magyar Mária-dalt is énekeltek.

**Szüretelő hercegnőasszonyok.** Érdekes szüret volt nemrég Palugyai pezsgőgyáros pozsonyi szülöjében. A puttonyos leányok, kik szállót szedtek a tőkéről; — királyi hercegnőasszonyok voltak. Hófehér kötényekkel ellátva, ezüst ollókkal metszették le a tőkéről a fűtöket, csinos kosarakban hordták le a fölállított préshez s munka után jóízűen szüresölték a sajátkezüleg préselt mustot. A szedőleányok, kiknek ez a mulatság nagy örömet okozott, Frigyes kir. herceg és Izabella kir. hercegnő leányai voltak, névleg Mária Krisztina, Mária Anna, Henriette, Natália, Gabriella és Izabella kir. hercegnők. Anyjuk nagy gyönyörűséggel nézte leányainak szorgos munkáját. A szüreti kép teljességét egy jó cigánybanda egészítette ki.

**Hétgarasos választók.** Van-e nagyobb olcsóság a világon, mint jelenleg Magyarországon? Gömörmegyéből vesszük e hirt, hogy a rimaszécsi választókerületben Lőregh és Goma község választó polgárait hét-hét garas ára pálinkán vette a kormánypárt fejenkint. Az az csak néhány darabot, mert a többség nem eladó hanem elvhu néppárti szavazó, a kiket Rotschild minden kincsen se lehetne megvásárolni. Igazán különös, hogy míg napjainkban minden, csupán a jellem, a becsület és az emberbőr olcsó.

**László-bucsujáráhely.** Az ágyai erdőben dördült el tudvalevőleg a lövés, mely László kir. herceg szomorú halálát okozta és a helyet, ahol a szerencsétlenség történt, a bánatos szülők bucsujáráhelylyé akarják avatni. E célból a fordulótól kezdve az ágyai erdőben, egészen a végzetes helyig tizenkét állomást jelöltek ki, melynek mindegyikét a szent vértanuk életéből merített képek fogják díszíteni. A fenséges szülők azt óhajtják, hogy a szomorú hely, különösen a szerencsétlenség évfordulóján, legyen zárandoklőhely. József Ágost kir. herceg és neje Augusztina kir. hercegnő megtekintették a nemrégén felszentelt kápolnát.

**Sáskajárás Esztergommegyében.** Mint Béla községből jelentik lapunknak, a *köbölkúti* választó kerületet ismét előzönlötték a sáskák, melyek a szabadelvű tatárok közeledését hirdetik. Figyelmeztetjük a választókat a veszedelemre és kérjük őket, hogy a sáskákat haladéktalanul söpörjék a trágyalé-gödörbe, a közelgő tatárok ellen pedig idejekorán szervezkedjenek, hogy meg ne rontassanak általuk.

**A lenyelt váltó.** Riger György budapesti cipész üzletébe csütörtökön egy fiatal ember állított be és felmutatva egy Riger aláírásával ellátott s a nevezett napon lejárt 150 forintos váltót, kérte annak a beváltását. Riger megnézvén a váltót, rögtön rájött, hogy az hamis s mindjárt el akarta venni a fiatal embertől. De az se volt rest, kiragadta Riger kezéből a váltót s több darabra tépve, hamarosan lenyelte. Ezzel kirohant az üzletből s elmenekült. A cipész és segédei azonban utána eredtek s nagy kiabálás után sikerült elfogni a csalót, akit bevitték a IV. kerületi kapitánysághoz.

**Sajtópör.** A „Krest'an” című tót nyelvű testvér-lapunkban egy cikk jelent meg nemrég, mely a nép bajairól szól, állítván, hogy a felvidéki tótok nyomorúságának az zsidók az okai. E cikkért a főügyészség hitfelekezeti ellen való izgatás címén sajtópört indított s ez ügyben csütörtökön volt az esküdszéki tárgyalás. A vádlottak padján ifj. Mayer Antal cipész ült, ki a kérdéses cikket levél alakjában küldte be a szerkesztőségnek. A törvényszék az esküdtek verdiktje alapján *írlmentette* a vádlottat.

**Egy község lángban.** Marosbánd Marostorda vármegyei nagyközségben október 14-én délben — valószínűleg gyújtogatásból — tűz támadt, mely a községnek majdnem összes házát elpusztította.

**Feltámadott halott.** Özvegy Dobos Ferencné Mária-Radnán hosszabb betegség után okt. 8-án meghalt. A halottkém annak rendje és módja szerint kiállította a bizonyítványt és így a temetésre az intézkedéseket megtették. A szokásos halotti fürösztés alkalmával azonban a halott körül foglalatokodók elszörnnyüködve veték észre, hogy a holttest mind melegebb lesz. Rövid idő múlva Dobosné feléledt, sőt föl is emelkedett s házsártosan kikötött azokkal, kik őt a jobblétre előkészítették. Az élet azonban csak rövid időre tért vissza a már elsiratott asszonyba, mert az orvosok, a kik az érdekes esettel behatóan foglalkoztak, Dobosnének véglegesen beállott halálát állapították meg nemsokára.

**Korteskedő anyakönyvvezető.** Esztergomban nemcsak Pór Antal kanonok korteskedik a liberalizmus mellett. Akadt neki méltó párja egy farmatringos pap személyében. Ez a derék ur, kinek szája alig győzi a panaszt a sok munka ellen, most az anyakönyvvezetés mellett pompásan ráér a korteskedésre. Ha szavazatképes polgár jön irodájába, rögtön előfogja s politikai hitvallása után kérdezősködik, a helyett hogy pontosan bevezetné anyakönyvébe a polgár jelentését. Ha a farmatringos urnak nem szája-ize szerint való a „tisztelt

polgártárs” politikája, hát akkor, manó vigye az anyakönyvet, beáll biz ő térítőnek s kapacitálni igyekszik az ellenzéki embert. — Lám, mire jó az új rend s annak képviselője Esztergomban!

**Politikai párbaj.** Lapunk mai számában, a választási mozgalmak rovatában olvasható Ugron egy levele, melyet Weisz Berthold sértőnek talált magára nézve. Ebből párbajügy keletkezett s mint értesülünk, a párbaj már meg is történt.

Ugron segédei eleinte kardpárbajt ajánlottak, de az ellenfél ezt nem fogadta el.

— Még nem volt kard a Weisz Berthold ur kezében — mondta az egyik segéd, mire Ugron megbízottai tréfásan megjegyezték:

— Hiszen már volt rajta diszmagyar.

— De akkor nem húzta ki a kardját, — volt a válasz s ezzel a bizonyítékkal meg kellett elégedni. Így tehát pisztolypárbajban állapodtak meg. Pénteken délután félegy órakor volt meg a párbaj a honvédelvassági kaszárnyában. Weisz Berthold feltűrt gallérral állt ki s egyik segéd Ugront figyelmeztette, hogy is cselekedjék így:

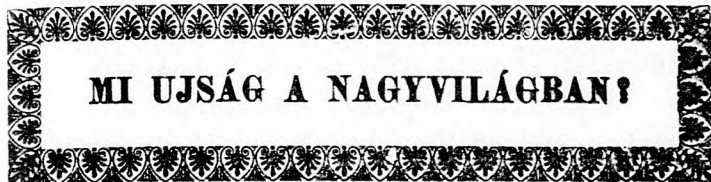
— Köszönöm, nekem nem szokásom; — mondta Ugron s intett Asbóth Jenőnek, hogy adja meg a jelt. Az első lövésnél egyszerre sütötték el pisztolyaikat s egyikük se talált. Weisz azonban úgy megrázkódott, hogy az orvosok hozzá szaladtak, mert azt hitték, hogy megsebesült. A második golyóváltás se okozott sebesülést, de Weisz Berthold megint összerendezte. Ugron Gábor erre szó nélkül hagyta el a vívótermet.

**Jubiláló fejedelemasszony.** A nagybecskereki apácakolostor fejedelemasszonya, *Schmiedt* Angelika külső pompa nélkül, felemelő módon ünnepelte e hó 16-án huszonöt éves jubileumát. Ez alkalmából a testvérek, az iskolai hatóságok és tanítványai szívélyesen üdvözölték a fejedelemasszonyt. Steinbach kir. tan. tanfelügyelő megleghangu üdvözlő beszédet mondott, a katolikus iskolaszék nevében Baaden Károly igazgató üdvözölte. Két tanítvány is mondott ünnepi beszédet.

**Ezredévi emlékek.** Vasárnap, október 18-án két ezredévi emléket lepleznek le nagy ünnepek közt; az egyiket az ország legnyugatibb határszélén, Dévényben, a másikat a délkeleti határon, a brassói Cenki hegy ormán. Mindkét emlék Árpád-szobor, melyet Jankovich Gyula mintázott. A honfoglaló hős kardját leeresztve s másik kezében a magyar cimerez pajszt tartva, nyugodtan tekint az országra, melyet örökre elfoglalt. A dévényi emlék 22 méter s a cenki emlék 18 méter magas talapzaton áll, melyet Bereczik Gyula műszaki tanácsos tervezett. A cenki emlék 800 méter magasságban van elhelyezve s kitűnően látszik a brassói templom-térről. A dévényi emlék leleplezésén Jósika Samu őfelsége személyi körüli miniszter képviseli a kormányt s a vendégeket vivő különvonat Bécsből indul Dévénybe. Brassóba Perczel Dezső belügyminiszter megy, mint a kormány képviselője.

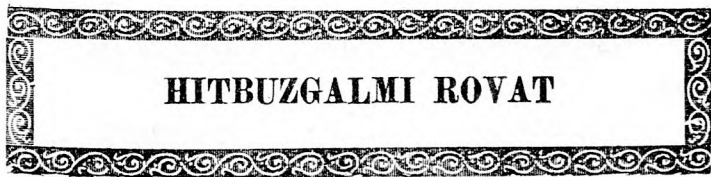
**A szolga boszuja.** Caracal romániai város egyik félreeső utcájában lakik Popescu százados, aki az ősi gyakorlatok alatt távol volt családjától. A szomszédok észrevették, hogy a százados felesége férje eltávazása után egyszer se mutatta magát. Ez gyanút keltett és a szomszédok jelentést tettek a rendőrségnél, mely azonnal házkutatást tartott. A rendőrök a pincében megtalálták a századosné holttestét. A vizsgálat alatt feltűnt a rendőröknek Litju tiszti szolga viselkedése. Vallatóra fogták őt és kiderült, hogy a századosné őt gyilkolta meg, ezzel akarván boszút állani a százados kemény bánásmódjáért.

**Meglopott község.** Baranyavár község két méter-mázsa sulyu kasszáját minap éjjel ellopták az irodából. 1500 forint volt benne. A házban festőlegények tartózkodtak s a jegyző cselédsége de csodálatos módon senki vett észre neszt, vagy zajt. A betörők munkája így aztán akadálylyal nem találkozott.



**Németország.** Az orosz cári pár a hesszeni nagyherceggel pénteken Homburgba érkezett az építendő orosz kápolna alapkö-ünnepére. A pályaudvaron a hatóságok s Frigyes császár özvegye üdvözölte őket. A császári pár megérkezésekor a zenekarok az orosz himnust játszották. Az orosz felségek meghallgatták az üdvözlő beszédeket, azután megkezdődött a szertartás. Protopopov orosz főpap felolvasta az alapításról szóló levelet. A felségek és a fejedelmi személyek érmekeztettek az alapköre, azután Miklós cár három kalapácsütéssel letette az első követ. Azután Frigyes császárné, Alexandra cárné, a többi fejedelmi vendégek és a kíséret, mintegy 15 követ tett le keresztformájában. A cár, ki pompás szinben van és a cárevna az ünnep után sétakoecikázást tettek a városban s aztán villásreggelire Frigyes császár özvegyéhez a Friedrichshof kastélyba hajtottak. Az orosz cár, ki polgári ruhában volt, a Friedrichshof parkban tett első látogatásának emlékére egy Óriás-Wellingtoniát ültetett, Alexandra Feodorovna császárné pedig egy cédrusfát. A cári pár délután visszautazott Darmstadtba.

**Görögország.** Macedóniából az a hír érkezett, hogy ott a görög bandák újabb diadalt arattak. Egy nagyobb fölkelő csapat mult vasárnap, Grebena közelében török csapatokkal ütközött össze és ezeket hosszabb küzdelem után teljesen leverte. A felkelők védett állásban voltak és golyóik irtózatos pusztításokat vittek véghez a török katonák között, kik végre nagyszámu halottat hagyva a csatatéren, megfutamodtak.



**Sz. Pulcheria szűz és császárné.**

Október 22.

A negyedik évszázad vége felé született. Atyja Árkád, római császár, anyja Eudoxia. Testvérei: ifjabb Theodóz császár, Flaccilla, Árkádia, Marina.

Pulcheria, atyja halála után, öcscsének, a még 14 éves gyermek Theodóznak nevelője, gyámolítója, a kormányzásban tanácsadó társa lett, illetőleg valósággal ő kormányozta az egész birodalmat.

Korára nézve ő maga is fiatal volt, alig mult 16 éves, de értelmi fejlettsége, korát meghaladó okossága, e mellett igaz vallásossága, tiszta erényessége miatt mindenki örömmel látta Pulcheriát Theodóz oldalánál mint tanácsadóját.

Áldásos is volt kormányzása a népre. Mind az anyagi, mind a szellemi jólétben előhaladt.

Theodóz, Pulcheria tanácsára házasságra lépett Athenissal, egy görög bölcsnek szellemes, kedves leányával. Ez a házasság megkötése alkalmával lett keresztényenyé. A szent keresztységben Eudokia nevelt vett fel.

A női hiúság irigykedés és féltékenység e nőben is megvolt.

Bántotta Eudokiát, hogy férje, a császár nem a saját feje, nem is ő, mint neje, hanem néneje, Pulcheria tanácsa szerint kormányoz. Bántotta ez, azért rossz, görbe szemmel tekintett Pulcheriára, mint olyanra, aki nagyobb befolyással bír a császárra, az ő férjére. Ebben ő a saját mellözését látta. Ezt pedig ő elviselni nem bírta.

Ugy van ez ma is. A nők kívánják az első helyet férjeik szívében. Helyes is; mert hisz a nő a férjjel egy test egy lélek legyen. Ki sem áll közelebb a férjhez, mint a saját felesége. De legyen a nőnek nemcsak szíve, a mely mindenféle kívánságokkal van tele, jóval és rosszal, a maga előnyére, a maga javára, hanem legyen neki jó szíve, a mely csak jót kíván; jó, önzetlen szíve, amely nem annyira a saját javát, mint inkább a közjót, s férje javát kívánja. Legyen esze is a nőnek és ne nehezteljen, ne érzékenykedjék, ne duzzogjon, ne torzsalkodjék, ha férje nem egyedül vele, hanem mással is tanácskozik. Ne tekintse saját mellözésének, ha férje mások tanácsát követi, főképp, ha az a tanács valóban jó, áldásos.

Ismerje be a nő, hogy ő nem a legokosabb. Hogy azért bizony vannak nálánál okosabbak, hogy mások okosabb, jobb tanácsal is szolgálhatnak, mint ő.

Hogy ezt elismerje, ahhoz keresztény aláztatosság kell. A kevély, az önmagával telt, ezt el nem ismeri, mert nem akarja magát meg aláztatni, nem akarja magát másnál alantabb állónak tartani. Pedig hát a törpe hiába tartja magát óriásnak, törpe marad ő, még ha haragszik is azért, mert mások nem mondják óriásnak.

Lenne csak igazán keresztény szellem abban az érzékenykedő nőben, bezzeg nem kevélykednék, hanem megalázná magát. Nem szégyen, nem lealacsonyító az: magát megalázni. Az alázatosság: erény, ez a keresztény léleknek gyöngye, ékessége, sőt több annál: tulajdonsága, ismertető jele, nemesi levele. A keresztény érzületü lélek alázatos. A kevélység a pogány érzület sajátsága, tulajdonsága, természete. A kevélység bün.

Keresztény nők, keresztény érzületüek is legyetek, vagyis alázatosok, — ne pedig pogányok, vagyis ne kevélyek.

A pogány nőt megalázta a pogányság és megalázza ma is, mert a nőt alig becsüli többre a barmánál. A keresztény nő önmagát alázza meg, anélkül, hogy magát lealacsonyítaná. A kereszténység őt felemeli.

Az alázatos nő szerény s azért kedves. A kevély nő szerénytelen, dicsekvő, másokat ócsárló, gyalázó, megszóló s azért kiállhatatlan. Sokat rontott a kevélység. Rontott az Theodóz kormányzásában is.

Neje ugyanis, mert nem szívelhette, hogy a császár Pulcheria tanácsát követi, azon mesterkelt, hogy Pulcheriát valamikép eltávolítsa. E végből egy fondorkodó, ravasz, gonoszlelkü urral, udvari emberrel, Krizáfal szövetkezett. Ketten azután addig settenkedtek Theodóz körül, míg végre a gyöngye Theodózt Pulcheria eltávolítására rábírták.

Pulcheria távozott. Krizáf lett most a főtanácsadó, ő vezette a császárt, ő kormányzott a császár neve alatt.

De hát, hogy nem mindegy az, tanácsokat osztogatni, hogy nem mindegy az, csak rendeleteket kibocsátani, hogy a hivatal, a rang nem teszi az embert jó hivatalnokká, a tanácsadás nem teszi az embert jó tanácsadóvá is, hogy a bölcs kormányzás nem abból áll, hogy csak nyakrafőre rendeleteket bocsásson ki a kormányzó, az csakhamar meglátszott. Az ország jóléte hanyatlott, a nép erkölcsiben romlott.

A fondorkodó Krizáf még majd hogy más nagy szerencsétlenségbe is nem döntötte az országot.

Atilla, hun király ellen ugyanis orgyilkossági merényletet tervezett. Terve azonban nem sikerült. Kevésbe mult, hogy a hunok e miatt hadat nem üzentek a rómaiaknak.

Látván a nép, hogy Krizáf csak romlására van az országnak, elégedetlenkedett. Theodóz előtt se volt titok az ország jólétének hanyatlása. Krizáfot magától elbocsátotta és Pulcheriát a nép nagy örömeire visszahívta.

Pulcheria visszatért magányából a hová vount volt és a hová többi testvérei is követték.

Ez idő tájt a Nesztor és Eutiches-féle eretnekség dultak az egyházban. Pulcheria ezek ellen küzdött.

Az alatt míg távol volt: az eretnekeknek sikerült a magok pártjára nyerniök Krizáfot, Eudokiát és ezek által magát a császárt is.

Pulcheria Theodózt megszabadítá az eretnekek befolyásától. Az eretnekségek terjedését akadályozni iparkodott. Ebbeli törekvését dicsőreleg elismerték a kalcedoni zsinaton 451-ben, a midön őt a zsinaton összegyültek „a hit védőjének” „az eretnekség irtója”-nak nevezték. Istenes fáradozásaiért maga a pápa szent I. Leo is köszönetet mondott.

Öcscse Theodóz halála után 450-ben őt választották meg az ország kormányzására.

Pulcheria, hogy a kormányzásnak nagy felelősséggel járó terhét ne egyedül viselje, társául Marciánt választotta, aki már éltesebb volt, emellett vallásos buzgósága és bölcsesége által kitünt. Vele házasságra is lépett, de csak azon feltétel mellett, hogy régebben tett örök szüzességi fogadalmát a házasságban is sértetlenül és tisztán meg fogja őrizni. Marcián elfogadta a feltételt. Marcián és Pulcheria, nem mint férj és feleség, hanem mint két testvér élt a császári palotában és kormányozta a birodalmat.

Pulcheria a bold. Szüzet igen tisztelte, tiszteletére több templomot építtetett, azokat fényesen felszerelte és róluk a jövőre nézve gondoskodott. A bold. Szüz Isten-anyaságát tagadó Nesztor ellen tovább is küzdött és sikerrel.

A szegényeket, a betegeket anyai szeretettel szerette. Nemcsak alamizsnát adatott nekik és kórházat építtetett számokra, hanem maga is felkereste, gondozta és ápolta őket.

Szabad idejét, ami még fenmaradt a kormányzáson, a betegek, szegények gondozásán fölül jámbor elmélkedéssel, istenes könyvek olvasásával töltötte. Ez ájtatossági gyakorlatai voltak legboldogítóbb foglalkozásai.

Istenes, jámbor, áldásos, jótékony életét 453-ban fejezte be.

Halálos ágyán zokogó környezetét vigasztalta, az istenes és erényes életre lelkesítette. Szentül élt, szentül is halt meg.

Dicső császárné, ki a földi korona mellé a mennyekre is érdemesítetted magad, könyörögi felséges urunkért, hogy tanácsadóit a legjobbak közül választhassa meg s népét istenfélelemben jámborsággal kormányoztathassa!

## LEVELEZÉS.

Peér (Györm.) 1896. okt. 12.

*Tekintetes Szerkesztő Ur!*

Vikár István, a peéri kerület volt országgyűlési képviselője f. hó 9-én értekezletet tartott Győr-Szent-Mártonban az ellenzéki pártok legértelmesebb férfiáival. Az értekezleten jelen voltak egyhangulag kimondták, hogy az ellenzéki pártok egyesülnek és nagy lelkesedéssel közösen Vikárt választották képviselőjelöltnek, Lévay Lajos kormánypárti jelölt ellenében. Lévay a hitbuzgó választóknak nem kell, mert azon párthoz szegődött, mely a katolikus egyház üldözését írta piszkos zászlajára, mely egyházba pedig Lévay csak néhány év előtt vétette fel magát. Vikár ellenben a függetlenségi elvek mellett lelkes híve az üdvtelen egyházpolitikai törvények eltörléseinek, mihez a választók tulnyomó többsége is annyira ragaszkodik, hogy Vikár győzelméhez kétség nem fér. Mint Vikarra dicséretes, reánk katolikusokra örvendetes jelenséget kell felemlíteni, hogy az ebéd, melyre Vikár az értekezlet végeztével annak tagjait barátságosan meghívta, — 9-én pénteki nap lévén — a jelenvolt katolikusokra való tekintettel bőjti ételkől állott.

Vasárnapra, f. hó 11-re Lévay hívta meg a választókat, Peérré „értekezletre“. A kíváncsiság engem is odavitt. És a mint a kitűzött csárda felé közeledem hát uramfia! egész sereg kocsi jön a kerület minden falujából összetoborzott daloló emberekkel és zászlókkal. Tyhű, fikom . . . ! gondoltam magamban, még utóbb a mi kedves Vikárunknak „bukszte“ lesz. A jövények sokaságából és lármájából azt következtettem, hogy itt iszonyu nagy a lelkesedés Lévay iránt. De csakhamar más meggyőződésre jutottam. A mint a jövények megérkeztek, rögtön csapra ütötték a hordókat és két öt akós oly hamar kiürült, hogy szemem-szám elállt az álmétkodástól. Pelyhes állu legénykék meg voltak győződve, hogy most gyakorolják a legszebb alkotmányos jogot, midőn — mint ott mondták — a „zsidó“ jóvoltából potya borral nedvesítik tán még az iskola porától száraz torkukat és boldogan mosolygó ajkaikat. És az egész értekezleten (??) láttam, hogy az a nagy lelkesedés nem Lévayt, hanem a boros hordókat illeti. E meggyőződésemben megerősítettek a „programmbeszéd“ alatt hallottak. Izrael fiai és mások — köztük Lévay is — egymásután léptek az emelvényre és igérték eget, földet s mindent a mi van és nincs és nem is lesz soha, míg a mai kormány él, de a jövények is mindenfelől s még inkább a peérik, a kiket a nemes ital még akkor nem mámorosított el egészen, egyre az felelgették: „Nem kell! Nem kérünk belőle! Éljen Vikár! Éljen a néppárt! Különösen sokat emlegették a szónokló urak a marhasó árának leszállítását, mit a hallgatók megunván, egyikük az emelvényre lé-

pőhöz odakiáltotta: „Már látom, ennek a marhasó köll.“ A kudarc teljes volt. De ezért a hordók egyre ürültek. Szivar is volt, a kinek csak kellett. Szegény csárdásnak ugyancsak melege volt. Pedig csapolnia nem is kellett, csak a hordókat a helyszínére varázsolnia. Megcsapolták azokat a szomjazók maguk. A mi kis aggodalmam még volt, az is eloszlott. Beszéltem egy-két fifikussal is, a kik szörnyen öntötték magukba a nedüt. Kérdém, hogy mi lesz ennek a szomorú vége? Csak nem viszi őket ez a löre a Lévay pártjába? „Uram — volt a felelet — ha meg vagyunk hiva lakomára, a becsület tiltja azt visszautasítanunk. De hogy ezért Lévayra szavazzunk — no mán abból semmi sem lesz“. Szóval Lévay ennek a kerületnek nem lesz a képviselője.

Éljen tehát Vikár! Éljen a néppárt!

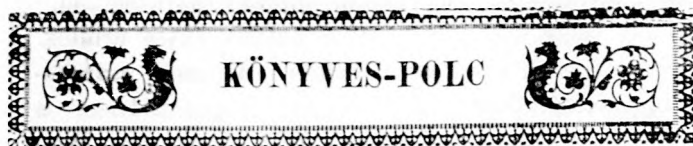
A titkos kormánypárt jelöltjeivel ugyancsak kurtán és érdemük szerint bánnak el a választók. Megtagadnak vele minden közösséget s méltatlankodva utasítják vissza tolakodását. A *ugodi* választó kerületben *Lukács* Gyula szeretett volna szerencsét próbálni, de kudarcot vallott, mert az „*elvtársakhoz*“ (?) intézett puhatolódzó levelek olyan tudósítások kíséretében küldettek vissza, amelyek a titkos kormánypárt aligha tesz ki az ablakába, de melyek megérdemlik, hogy minden jóra való választó tudomására jöjjenek, miért is egyet ezennel közzé tesszünk az alábbiakban, mely *Lukács* Gyulához intéztetett

*Nagyságos képviselő ur!*

Nagyon csalatkoznak önök akkor, amidőn csekélységet *elvtársnak* nevezik, mert én az önök pártjabeliekkal *elvtárs sohase voltam*, nem is leszek. Ez előtt öt évvel voltam szabadelvű, olyformán, hogy *Fenyvessy* képviselő ur bennünket tévutra vezetett, igazán kimondva *megcsalt*, amidőn ellenzéki programmal lépett fel, pedig akkor már a kormánypárt híve volt. Most azonban mióta a mi kedves „*Néppártunk*“ csillaga feltűnt és bennünket, (mint egykor a három napkeleti bölcsét a feltűnt csillag az Ur Jézushoz vezette) az igazság ösvényén haladva célhoz juttatni törekszik, azóta tántoríthatlan híve voltam, vagyok és maradni is fogok bármely körülmények között. Nyíltan és jó lélekkel kimondhatom, hogy községünkben az önök pártja követőt nem fog találni, mert olyan pártot nem követünk, amely ilyenkor a mézes madzagot huzkodja és mikor a népnek tett ígéretét be kellene váltania, a kormánnyal jár karöltve és a szegény választókat megcsalja. Ennyit akartam levelére válaszolni. Utolján csak azt mondom népeimmel „*akikkel levele tartalmát közöltem*“, hogy: Éljen a Néppárt!! Éljen Lepsényi Miklós!!!

Nóráp 1896, okt. 10.

Tisztelettel  
*Hardy János* tanító.



**Sekretyések és harangozók vezérkönyve**, cím alatt egy hasznos utmutató jelent meg, mely a sekretyéseket minden teendőben utbaigazítja. A könyv négy fejezetre oszlik. Az első fejezetben a szent mise körül való teendők vannak felsorolva, a másodikban az összes ünnepeket illetők, a szentségek kiszolgáltatására vonatkozók és végre a negyedikben különféleket illetők. Ezen utmutatót egyetlen sekretyés se nélkülözheti. — **Megszerezhető a szerzőnél, Pogonyi Bernát lelkész urnál Uj-Huta, u. p. Diós-Győr.** Az árát nem tudjuk. A megrendelésekkel egyenesen a szerzőhöz kell fordulni.

Az alábbi jó könyvekre fölhevjuk olvasóink becses figyelmét.

1. **A szent mise a világ legnagyobb kincse.** *Elmélkedés és imakönyv.* Németből átdolgozta dr. Komlóssy Ferenc kanonok, egyházmegyei főtanfelügyelő. Ára csinos kötésben 1 frt.

2. **Hajadonok könyve.** *Tanácsadó vezérkönyv ifju lányok számára.* Irta Cziklay Lajos a „Magyar Állam” belső munkatársa. Ára díszesen kötve 2 frt.

3. **A katolikus vallás terjesztése a protestantizmus után.** *Történelmi és statisztikai tanulmány.* Irta Sziklay János. Ára 50 kr.

4. **A cserepesi kastély.** *Igen érdekfeszítő regény* Irta Sziklay János. Ára piros vászonkötésben 1 frt.

5. **Verőfény.** *Tárcák,* Irta Égly Mihály, a „Magyar Állam” belső munkatársa. Ára 1 frt.

Mind e könyveket t. olvasóink szives pártfogásába ajánljuk.

Megrendelést e címen kérünk: „Magyar Néplap” szerkesztőségének. Budapest, VIII., Práter-utca 44 sz.

A megrendelések gyorsan és pontosan intézettek el.



Orbán János, kinek hűen talált, rokonszenves arcvonásait lapunk első oldalán találja a t. olvasó, a veszprémmegyei Ugod választókerület néppárti képviselőjelöltje. Azok, kik a néppárti gyűlésekről szóló tudósításokat lapunkból elolvasták, tiszta fogalmat alkothatnak maguknak Orbán János politikai képessége felől. Ez a tetterős, megnyerő külsejű és szép szónoki tehetséggel megáldott férfiú sokat lendített a nyár folyamán a néppárt szent ügyén; nem sajnálva fáradságot, költséget és időt, majdnem valamennyi népgyűlésen résztvett és töméntelen sok okos beszédet mondott részint az új rend ellen, részint „Mit akar a néppárt” címmel s szavai nemcsak fellelkesítették a hallgatóság-

got, hanem egyuttal felvilágosították is: Ha az ugodiak mandátummal tisztelik meg Orbánt, — ami az eddigi hírek szerint kétségtelen — azon esetben a magyar országgyűlés benne egy hivatott politikust nyer, ki a nép érdekeiért mindenkor sikra fog szállni.

Orbán János, egy ősi székely nemzetség sarja, a Székelyföldön, Csikmegyében született 1866-ik évben. Atyja a negyvennyolcas időkben honvédfőhadnagy, majd később hosszabb ideig országgyűlési képviselő volt. Orbán János Budapesten végezte egyetemi tanulmányait s már ekkor is, mint az ifjuság vezére a híres véderő-vita alatt az összes hazafias mozgalmak élén állt, mely mozgalom nagyban elősegítette Tisza Kálmán bukását. Hazaszeretete mellett vallásossága is szót érdemel, hiszen nemrég ülte le fogházbüntetését Szegeden, amiért egy zsidót párbajban összevagdalt, ki a katolikus vallást megtámadni merészelt. — Csak örülhetünk, hogy az ugodi kerület választói az ő zászlaja alatt csoportosulnak!

## Színház és művészet.

**Az új intendáns.** Ő felsége a király Nopcsa Elek bárót intendánssá nevezte ki. Erről a hivatalos lap a következő királyi kéziratot közli:

Magyar belügyminiszterem előterjesztésére Nopcsa Elek báró kormánybiztost a magyar operaház és a nemzeti színház intendánsává kinevezem.

Kelt Budapesten, 1895. évi október hónap 12-én.

FERENCZ JÓZSEF. s. k.

Perczel Dezső. s. k.

**Nappali előadások a Vigszínházban.** A Vigszínházban október hó 18-án, vasárnap lesz az első nappali előadás, *Beöthy* László „Béni bácsi”-ja, melynek kezdete fél 3-kor lesz, mérsékelt helyárrakkal. Az igazgatóság a nappali előadásokat egyelőre csak vasárnapra rendszerezíti, de az eredménytől teszi függővé, hogy hasonlóan több párisi színházhoz, mely hetenkint három-négy nappali előadást tart, szintén több ilyen előadást rendeznek hetenkint.

## Kiadói üzenet.

Tisztelettel kérjük t. előfizetőinket, az elkönyvelés megkönnyítése céljából, sziveskedjenek címszalaguk számát szelvényeikre feljegyezni.

Azon t. előfizetőink pedig, kik csak az első évnegyedet fizették, sőt vannak kik éppen semmi fizetést se teljesítettek, hátralékukat egyenlítsék ki, mert ellenesetben kénytelenek leszünk a lapot beszűntetni.

## Budapesti piac.

(A budapesti piaci árak pontos kimutatása.)

### Hüvelyes vetemények és termények.

Bab nagy fehér 7:50—8:00 kis gömbölyű 7:60—8:00 frt.  
törpe 8:25—8:75 frt., barna 6:25—6:50 frt., tarka 6:00—6:50 forint.  
Borsó 8:50—9:75 frt., hámozott 12:50 frt.  
Lencse 12:00—15:50 frt.  
Köles 5:25—5:50 frt.

Mák 21:00—22:00 frt.  
Kendermag 8:50—9:00 frt.  
Köménymag 38 frt. Mind 100 kilónkint.

**Baromfi, vad, tojás.**

Tyuk páronkint 1:20—1:35 frt.  
Idei csirke páronkint 65—1:20 frt.  
Husos lud , 3:00—4:00 frt.  
Hízott lud , 4:00—6:50 frt.  
Soványkacsa , 1:30—1:50 frt.  
Hízalt kacsa , 1:80—2:00 frt.  
Kappan , 1:30—1:80 frt.  
Pulyka sovány 2:50—3:50 frt.  
Pulyka hízott , 3:50—4:40 frt.  
Tojás 1440 darabot tartalmazó láda 30:00—33:50 frt.  
 , kosárárú 40—42 drb 1 forintjával.

**Lóvásár.**

Könnyebb kocsiló 100—180 frt.  
Nehezebb kocsiló (hintósa) 100—210 frt.  
Igás kocsiló 100—240 frt.  
Fuvarosló 40—090 frt.  
Parasztló 30—060 frt.

**Marhavásár.**

Jármos ökör 280—400 frt páronkint.  
Fejős tehén tarka 58—180 frt., fehérszorú 00—0.67 frt.,  
bonyhádi tehén 110—160 frt darabonkint.  
V á g ó m a r h a. Magyar ökör 28 00—30 50 frt. Szerbiai ökör  
18—20:00 frt. Bivaly 16:00—17:00 frt. Tehén 19—29:00 frt 100 kilo-  
grammonkint.

**Szurómarhavásár.**

Élő borju 32—40 frt. 100 kiló suly szerint.  
Leszurt sertés 43—54 frt.  
Élő juhok 11.50—18:00 frt.

**Juhvásár.**

Elsőrendű (kiviteli) birkáért 16—22:00 frt.  
Jóminőségű (anya) birkáért 9—11:00 frt.

Középmínőségű (anya) birkáért 6—9 frt.  
Jóminőségű kiviteli (ürü) birkáért 19:00—23:50 kr.  
Középmínőségű (ürü) birkáért 16—18 kr. kilogrammonkint  
eleven suly szerint.

**Takarmányvásár.**

Réti széna 1:80—2:70 frt.  
Muhar 1:90—2:30 ,  
Zsupszalma 1:60—1:80 ,  
Alomszalma 1:35—1:65 ,  
Préselt széna 2:00—2:40 ,  
Zabos búkköny 2:00—2:20 ,  
Szalmaszeccsa 2:00—2:25 ,

**Lisztüzlet.**

Szám.	0	1	2	3	4	5	6	7	8
frt	12:50	12:10	11:70	11:20	10:90	10:30	9:80	8:20	6:40
	Korpa finom 3:80 gromba 3:90								

**Gabnapiac.**

				frttól	frtig
B u z a	bánsági	új	77—81	klg.	7:05—7:45
—	tiszavidéki	, ,	77—81	, ,	7:20—7:55
—	pestvidéki	, ,	77—81	, ,	7:15—7:50
—	ienérm.	, ,	77—81	, ,	7:15—7:50
—	bácskai	, ,	77—81	, ,	7:20—7:60
R o z s	elsőrendű	, ,	70—72	, ,	6:15—6:30
—	másodr.	, ,		, ,	6:10—6:15
Á r p a	takarmány	, ,	60—62	, ,	4:10—4:40
—	égetni való	, ,	62—64	, ,	5:20—6:00
Z a b		, ,	39—41	, ,	5:45—6:00
K u k o r i c a		, ,	—	, ,	3:70—3:90

A szerkesztésért felelős: Lapsónyi Miklós.

## „Szent Gellért” könyvnyomda

elvállal mindennemű megrendelést, egyházi, községi és magán jellegű **nyomtatványokat**, és szállítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legjutányosabb árakon; erős, jó papírt ad s tetszetős, csinos kiállításra nagy sulyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plebános urakat, a községi előljárókat, a különféle egyletek tagjait s minden katolikusokat, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentúl ne zsidó vagy szintelen nyomdában eszközöljék, hanem keressék meg a „Szt-Gellért” katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre áll s így támogatásuk a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetlen támogatója, büszkeségét helyezi abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dicséretet arathat.

Budapest, 1896. Práter-utca 44.

Tisztelettel

„Szent-Gellért” könyvnyomda.

Apró hirdetések egyszeri közlése szavanként 2 krral fizetendő. Vastagon szedett betűk kétszeresen számíttatnak. Címmel feladottak után 30 kr. bélyeg is fizetendő.

Cím alatt a hirdető neve, város vagy utca megnevezése s a postarostante szó értendő.

# HIRDETÉSEK

felvételnek lapunk kiadóhivatalában  
Budapest, Práter-utca 44.

Allandó hirdetések petit soronként 6 kr. s nonparellsor 10 krral számíttatnak. A közlési díj készpénz vagy levélbélyegeken előzetesen melléklendő.

Levélbeli felvilágosítás csak a hirdetés és válaszbélyeg beküldése mellett adatik.

Főnyeremény  
esetleg  
500.000  
márka.

Szerencse-  
hírnök.

A nyeremények-  
ért az állam ke-  
zeskedik.

## Főhívás nyeremény kilátásában

a Hamburg állam által garantizált nagy pénzsors-  
huzáshoz, melyben

**10 millió 746,990 márka**

biztos nyereménynek kell történni.

Ezen előnyös pénzsorsolás, mely terv szerint csupán  
**112,000** sorsjegyet tartalmaz, a következő. Ugyanis

a főnyeremény esetleg 500,000 márka.

Nyeremények	300,000 márka.
1 nyeremény	200,000 márka.
1 nyeremény	100,000 márka.
2 nyeremény	75,000 márka.
1 nyeremény	70,000 márka.
1 nyeremény	65,000 márka.
1 nyeremény	60,000 márka.
1 nyeremény	55,000 márka.
2 nyeremény	50,000 márka.
1 nyeremény	40,000 márka.
3 nyeremény	20,000 márka.
21 nyeremény	10,000 márka.
46 nyeremény	5,000 márka.
106 nyeremény	3,000 márka.
206 nyeremény	2,000 márka.
782 nyeremény	1,000 márka.
1348 nyeremény	400 márka.
42 nyeremény	300 márka.
138 nyeremény	200, 150 márka.
35327 nyeremény	155 márka.
8961 nyeremény	134, 104, 100 márka.
9249 nyeremény	73, 45, 21 márka.

Egészben 56,240 nyeremény, melyek néhány hónap alatt 7 részletben biztosan kisorsoltatnak. Az első osztályú főnyeremény 50,000 márka, a 2. osztályban 55,000 márkára emelkedik, a 3-ikban 60,000-re; a 4-ikben 65,000-re; az 5-ikben 70,000-re; a 6-ikban 75,000-re; a 7-ikben 200,000-re és jutalommal 300,000-el együtt esetleg 500,000 márkára.

Az első osztályhoz, mely hivatalosan állapított meg, kerül az eredeti sorsjegy csak 3 frt 50 kr., fél 1 frt 75 kr., 90 kr.

A huzás megtörténte után minden egyes sorsjegytulajdonos felszólítás nélkül azonnal megkapja tőlem az állami huzás-lajstromot.

Az állam címerével ellátott sorsolási-tervezetet, melyben meglátható a nyereményeknek és huzásoknak 7 osztályba való sorozása, előre megküldöm ingyen.

A nyeremény-összegek kifizetése és szétküldése közvetlenül általam történik felszólítás nélkül és legnagyobb titoktartás mellett.

Megrendeléseket kérek akár postautalványon, akár utánvétellel.

A küszöbön álló huzások iránt való tekintetből kérem a megrendeléseket sürgősen megtenni, de legkésőbb

ez év október 29-ig  
Heckscher József, bank- és váltóüzlet-tulajdonos  
Hamburgban.



Egyházi kelmék, csipkék, falfeszületek búcsújáró feszületek nagy választékban kapkátók raktárunkon. 36-52

Kívánatra készségesen küldünk bérmentve árjegyzékeket, alkalmas mintákat.

## RÉTAY és BENEDEK

ezelőtt

### KRISZTA és TÁRSA,

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti lobogók gyára,

Budapest, IV. ker., Lipót-utca 21. sz.

A nagymélt. és főújszteleendő Császka György kalocsai érsek és a budapesti oltáregylet egyedül szállítottól.

Ajánlják bőven felszerelt raktárukat, nevezetesen: miseruhákat, templomi zászlókat, tűzoltó-, iskolai és temetkezés gyleti, iparos-dalegyleti lobogókat, szentségtartókat, kelyheket, áldoztató kelyheket, kereszteteket, füstölőket, oltárlámpákat, csillárokat, szobrokat, nagy választékban. Elfogadjuk stációképek és szentképek festését; oltárok, Mária-trónok, Krisztus-sírk és szószékek akármilyen rajz szerinti művészies elkészítését.

## Vöröslát. kölesön földbirtokokra.

Kölesön a valódi becsérték 2/3-é szeg 20-30 év költési időre kész pénzben. Birtokos felmondhat bármikor, pénzintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. Lebonyolítás 14 nap alatt.

Semmielőleges költség. Minden felvilágosítás díjmentes. Beküldendő csokis: telekkönyvi kivonat, kalocsai levél.

Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi Intézet, Budapest, Váci-körút 39

Legnagyobb Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi Intézet a monarchiában, ajánlatos átadások és a legtekintélyesebb földbirtokosoktól.



## Stowasser J.

Cs. és kir. udvari hangszergyáros,  
Budapest, II., Lánchíd-utca 5.

Ajánlja saját gyártmányu fuvó-, vonó- és ütőhangszereit, kitűnő hangu czimbalmaikat, valamint mechanikai zenélő műveit, u. m.: Ariston, Intona, Phönix, Monopol, Polyphon, stb. s azokhoz szükséges kotalapokat. Mindennemű hangszerek javítása a legolcsóbb árban eszközöltetnek. — Erős orgonahangu harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

A ki 15 forintos megrendelést eszközöl annak a Magyar Néplap-ot 6 hónapon át megküldjük.

A »Szent Gellért«  
KÖNYVNYOMDA  
valamint

a MAGYAR NÉPLAP  
Mezőgazda, Christliches  
Volksblatt és Krestan

KIADÓHIVATALA  
PRÁTER-UTCA 44.

Hirdetéseket lapunk számára kizárólag a  
„MAGYAR NÉPLAP“ kiadóhivatala fogad el.